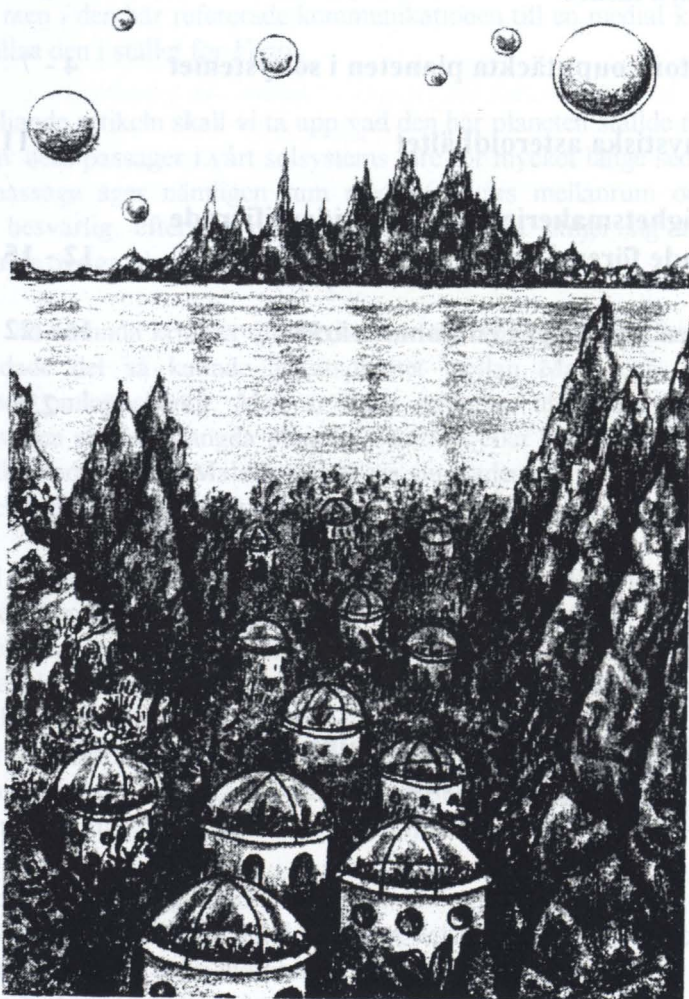

UFO-KONTAKT

Nr 2, 2002

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Den stora oupptäckta planeten i solsystemet	4 - 7
Det mystiska asteroidbältet	8 - 11
Hemlighetsmakeriet med de "oidentifierade flygande föremålen"	12 - 15
Minnen från livet i en annan värld	16 - 22
Annonser	23

Omslagsbild: Bostäder på Mainis hemplanet Erra i Plejaderna!

Till våra läsare !

Den här gången skall vi först syssla med en av våra astronomer ännu inte upptäckt planet i vårt solsystem, trots att den är fyra gånger större än Jorden! Den kallas i de gamla sumerisk-babyloniska skrifterna för *Nibiru*, men i den här refererade kommunikationen till en medial kvinna i USA kallas den i stället för *Fenix*.

I den följande artikeln skall vi ta upp vad den här planeten ställde till med vid en av dess passager i vårt solsystems inre för mycket länge sedan. En sådan passage äger nämligen rum med 3600 års mellanrum och blir mycket besvärlig, eftersom planetens omloppsbana skiljer sig markant från alla de övriga planeternas.

Det var vid nämnda kritiska tillfälle, som himlakroppar sprängdes sönder och bildade det så kallade asteroidbältet mellan Mars och Jupiters nuvarande omloppsbanor. Men är detta bälte av asteroider verkligen rester av den söndersprängda planeten *Maldek*, eller var det bara månar som kolliderade, medan *Maldek* själv bara slungades in i en bana närmare solen och blev till planeten *Jorden*?

Vi skall så gå in på USA-makthavarnas mörkläggnings av "oidentifierade flygande föremål", som de själva mycket väl vet är verkliga strålskepp, mestadels av utomjordiskt ursprung. Men USA är ju ett "öppet och demokratiskt samhälle", som bara sysslar med hemlighetsmakeri, när det är absolut nödvändigt i "den nationella säkerhetens" intresse, eller hur? Och när man bombar ett fattigt u-land sönder och samman, då är det bara för att man måste försvara sig mot "terrorister" som hatar USA för att man slår vakt om nationens, det vill säga oljemagnaternas intressen!

Avslutningsvis har jag nöjet att återge en intressant berättelse av en svensk kvinna, som för ett tiotal år sedan fick klart för sig, att hon i sitt föregående liv varit en rymdfarande kvinna från Plejaderna och nu kan förmedla både minnen från detta liv och värdefull information för oss här på Jorden! Tack för att du inkarnerade dig här, Maini!

SUNE HJORTH

Den stora oupptäckta planeten i solsystemet

Hur underligt det än kan förefalla, tycks våra astronomer med alla sina teleskop ännu inte ha upptäckt den största planeten i hela vårt solsystem! Det beror väl i så fall på två saker: dess extremt långa omloppstid samt dess minst sagt egendomliga omloppsbana.

Som *Zecharia Sitchin* påpekar i sin bok "*Den tolfte planeten*" berättades det i de gamla sumerisk-babyloniska texterna om en himlakropp, vilken betraktades som en inkräktare från rymden och kallades för *Nibiru* ("genomkorsandets planet"). Av dessa texter skulle framgå, att den haft en omloppstid hela 3600 år samt en motsatt rörelseriktning i förhållande till våra övriga planeter, med ibland förödande verkningar vid passagen genom solsystemets inre!

En mycket märklig information om den här planeten lämnades för några år sedan åt en kvinnlig akademiker vid Pennsylvania State University, en konstnär med medial förmåga vid namn *Celeste Korsholm*. Hon påstår sig redan sommaren 1991 ha blivit kontaktad av det så kallade Planetariska rådet, vars medlemmar har till uppgift att verka för den gudomliga kosmiska planen att sprida ljus och harmoni i denna del av universum och höja planetinvånarnas medvetenhetsnivå.

Under den följande tiden skall *Celeste* ha fått åtskillig historisk kunskap om olika planeter, bland annat den stora oupptäckta, som nu inte kallades *Nibiru* utan *Fenix*. Informatören var ingen mindre än *Apollon*, en från det gamla Grekland välkänd gudagestalt, son till *Zeus*, av romarna kallad *Jovis* eller *Jupiter*, vilken även sägs tillhöra Planetariska rådet. Som vi senare skall få se, lär *Celeste* också ha fått informationer från *Kronos*, vilken som bekant var far till *Zeus*!

Enligt *Apollon* var *Fenix* en bebodd planet, vars invånare kunde leva tusentals år i samma fysiska kroppar. Sådana finns också på högre frekvensnivåer, och de har då en betydligt längre genomsnittlig livstid än våra egna. Om vårt verkliga jag inte består av kroppen med alla dess molekyler utan av en inkarnerad andevarelse, finns det ju för övrigt något som kallas för återfödelse!

Om vi får tro *Apollon* var *Fenix* den första planeten i vårt solsystem, som koloniserades av sirianer, plejadier och andra utifrån världsrymden. Den befann sig visserligen för det mesta mycket långt bort från den värmande och lysande solen, men med hjälp av de utomjordiska kolonistörernas avancerade teknologi kunde man utveckla dess egen inre termiska energi och på konstgjord väg skapa en skyddad miljö.

Ett större problem var planetens omloppsbana, eftersom den rör sig i rät vinkel mot solsystemets horisontalplan och korsar alla övriga planetbanor när den är på väg mot perihelion, den punkt på dess långt utdragna elliptiska bana som ligger närmast solen. *Apollon* kunde bekräfta, att det tar mer än 3000 år att fullborda ett omlopp runt solen, men när *Fenix* närmar sig solsystemets inre delar, passerar den det asteroidbälte mellan Mars och Jupiter, som en gång uppstod vid planetens passage där en gång för länge sedan.

Vi skall senare återkomma till denna ödesdigra händelse, men enligt *Apollon* utgör den inre passagen alltid en risk för skador på Jorden, om den råkar befinna sig alltför nära. Även på *Fenix* kan skador uppstå, och då framför allt vid kollisioner med den ena eller andra asteroiden. Sådana skador hade enligt *Apollon* inte sällan inträffat, men inte värre än att planeten kunnat återhämta sig efter att ha kommit ut ur den farliga zonen. Därom vittnar den kända sagan om fågeln *Fenix*, som gång på gång omkommer i lågorna, men alltid uppstår igen till nytt liv.

Den här stora planeten var redan på ett tidigt stadium inblandad i de kosmiska strider som förekommit mellan olika sorters utomjordingar, fick *Celeste* också veta, strider som skulle påverka utvecklingen på både *Fenix* och vår planet. *Apollon* utpekade inte de reptoida intelligenserna som den mest skyldiga parten men hänvisade till den bild av olika utomjordingars strider med varandra som ges i Uppenbarelsebokens 12:e kapitel: "*Det blev krig i himlen: Mikael och hans änglar kämpade mot draken; och draken kämpade med sina änglar men kunde inte få överhand. Det fanns nu inte längre någon plats för dem i himlen, och den stora draken, den gamle ormen, han som kallas Djävulen och Satan och vilseleder hela världen, kastades ner i Jorden, och hans änglar kastades ner med honom.*"

Satan och hans anhang motsvarar alltså dem, som man numera ofta brukar kallas "de grå" och som är kända för att hålla till i underjordiska anläggningar!

Enligt Apollon hade fenicierna, det vill säga kolonisatorerna på Fenix, tidigt umgåtts med planer på att bosätta sig också på vår planet och dela med sig av sin överlägsna teknologi. Som sin huvudbas hade de valt Mesopotamien, området vid floderna Euftrat och Tigris, medan andra kolonisatorer utifrån världsrymden utvecklade baser på andra håll, också de under Planetariska rådets uppsikt.

I Mellanöstern, där tidigare mest bara funnits grottmänniskor, uppstod nu under feniciernas ledning snabbt en relativt utvecklad civilisation med skrivkonst, jordbruk, bevattning och stora byggprojekt. De som stannat kvar på Jorden medan Fenix fortsatte sin färd genom rymden tillhörde mestadels den yngre, efter äventyr törstande generationen, vars ledande skikt gärna lät sig dyrkas som gudar av den infödda befolkningen.

Men de ledande saknade enligt Apollon den visdom som behövs för en god styrelse, och de råkade ofta i luven på varandra. I de gamla sumerisk-babyloniska skrifterna beskrivs gudarna som ett grälsjukt släkte, som kämpade mot varandra om makten på Jorden, och samma tema förekommer också i grekiska och andra berättelser om dessa gudar.

När Fenix befann sig långt ute i rymden, var fenicierna lämnade åt sig själva, även om de ibland besöktes av några "äldste", som kollade upp hur stora framsteg de hade gjort och försökte dela med sig lite av sin visdom. I själva verket hade bosättarna tröttnat på att själva utföra det fysiska arbetet och blivit inställda på att utnyttja de infödda som arbetskraft. Av den anledningen hade de bland annat låtit företa genmanipulering för att få fram ett släkte, som kunde utnyttjas effektivare.

Apollon sade sig själv ha tillhört den tredje generationen av fenicier som var upptagna med projektet på Jorden, där han hade levt hela sitt liv. Vid det laget hade ledande kolonisatorer börjat para sig med infödda kvinnor och avlat en antal hybrider. Dessa storväxta korsningsprodukter, som i hebreiska Gamla Testamentet kallas nefilim ("från himlen nedkomna"), kom så småningom med sina ledande funktioner i samhället att helt dominera över den infödda befolkningen och missbruka sin makt.

Enligt Apollon saknade hybriderna den medvetenhet och omtanke om andras väl som de äldste sökt bibringa dem. Då de endast var inställda på att använda sin överlägsna intelligens och teknologi för att tillgodose sina egna intressen, blev följden upprepade krigiska konflikter och till slut deras rikens undergång.

Med utgångspunkt från denna och annan information skulle man mycket väl kunna tro, att de en gång av ledande kolonisatorer från Fenix framavlade hybridsläkterna är precis samma släkter som än i dag utgör det öppet eller i hemlighet dominerande skiktet på vår planet. Enorma klassklyftor och krigiska konflikter måste vi ju fortfarande dras med ända sedan forntiden.

Klyftor och konflikter planetinvånare emellan förekommer ännu i dag på Fenix, meddelar Apollon, och där har man ännu inte lyckats åstadkomma en medvetenhet byggd på enighet och samförstånd. Om dess befolknings etniska sammansättning i nutiden nämner han ingenting, men en infiltration av reptoider kan ju ha ägt rum där liksom på Jorden.

För båda planeterna hoppas i varje fall Apollon på en massiv höjning av medvetenhetsnivån under de kommande åren. Vi lär befinna oss alldeles vid slutet av en kosmisk cykel, då vi kan få tillfälle att göra ett verkligt kvantsprång framåt!

Vad Fenix beträffar sägs befolkningen vara ganska stabil och inte öka så hejdlöst som på Jorden, samtidigt som den medicinska forskningen är av betydligt högre kvalitet. Miljön förstörs heller inte genom föroreningar och avfall som här, och rutinsysslorna kan skötas av robotar. Allt mycket imponerande vid första ögonkastet, eftersom konfliktproblemen först framträder vid en närmare granskning.

Det kan förefalla egendomligt, att Fenix, denna stora planet som redan genom sin märkliga omloppsbana i rymden kan försätta oss i en mycket besvärlig situation, hittills inte har upptäckts av våra nutida astronomer. De kan då upplysas om att när den närmar sig nästa gång, kommer den bakifrån solen i den södra hemisfären. Ifall de då riktar sina teleskop mot stjärnbilden med samma namn, så blir den synlig!

Eftersom Fenix måste passera genom asteroidbältet, kan det knappast undgåas att en del av asteroiderna kastas ur sin bana runt solen. Sannolikt kommer då någon av dem att träffa Jorden, eller också kommer Fenix att vid sin passage få den att vingla kring sin axel och återvinna balansen i en ny omloppsbana. Vad som hände vid en annan passage för kanske mer än 900.000 år sedan, skall vi återkomma till i följande artikel!

Det mystiska asteroidbältet

I området mellan Mars och Jupiter – oerhört mycket större än det mellan Jorden och Mars – finns ingen planet, som man skulle ha kunnat vänta sig, utan mer än 50.000 planetfragment eller miniatyrplaneter, som också kretsar i en bana runt Solen. Trots deras enorma antal utgör deras kombinerade massa endast en bråkdel av Jordens.

Uppkomsten av detta "asteroidbälte" har vållat åtskilligt huvudbry bland astronomerna. Har det en gång funnits en större planet där, som av någon mystisk anledning sprängts sönder? Eller har det kanske funnits en hel uppsättning av mindre planeter i området, vilka av någon orsak kolliderat med varandra och sprängts i småbitar?

Enligt en av sirianska källor framlagd teori har det just i det här området funnits en större bebodd planet kallad *Maldek*, som efter att ha erövrats av de reptoida utomjordingarna tjänat som bas för dem i deras kosmiska krig för cirka en miljon år sedan mot humanoiderna och deras kolonier på Jorden, Venus och Mars. Ett krig som slutade inte bara med förintandet av de senares hyperboreiska koloni på Jorden utan även med en katastrofal förstörelse av livsbetingelserna på Venus och Mars!

Under cirka 80.000 år skall *Maldek* ha varit en viktig stödjepunkt för reptoiderna, men i det kosmiska kriget trängdes de tillbaka av Galaktiska förbundets humanoider, som i förstörelsen av basen såg den enda möjligheten till att återvinna Jorden för mänskligheten. De skall därför ha beslutat påverka den inträngande planetens bana på ett sådant sätt, att den kom i farlig närhet av *Maldek*. Den genomförda planen fick till och med så katastrofala verkningar, att *Maldek* sprängdes i bitar, men det blev åtminstone möjligt att upprätta en utvecklad mänsklig civilisation på vår planet, på den kontinent i Stilla havet som kallades *Lemurien*!

Mot denna version bör nu ställas en annan, där *Maldek* också nämns som en planet i det nuvarande asteroidbältet, men på ett helt annat sätt. Det handlar om en ännu en information till den i föregående artikel nämnda *Celeste Korsholm*.

Den här gången informerades *Celeste* inte av Apollon i Planetariska rådet utan av hans farfar *Kronos*. Jag förutsätter då, att det var den *Kronos* som enligt de grekiska gudasägnerna var far till bland annat *Zeus* och *Deméter*, som *Kharon*, en annan informatör, uppgav sig vara son till. Själv var *Kronos* enligt grekerna yngste son till *Ouranós* och *Gaia*. Av *Kharon* fick *Celeste* för övrigt veta, att de alla hade flytt till vårt solsystem från en planet i Orions stjärnbild, som hette *Styx*. Också det ett bekant namn från den grekiska mytologin, där det betecknar den flod, över vilken *Kharon* på en färja transporterade de hädangångna till Hades.

I det galaktiska kriget hade invånarna på *Styx* inte ställt sig på deras sida, som med fredliga medel ville tjäna den gudomliga planen för allas bästa. I stället hade de satt tillfredsställandet av maktbegär och egna själviska intressen på andras bekostnad – om så behövdes även med krigiskt våld – som högsta mål. Detta hade lett till så många stridigheter att livsbetingelserna blivit nästan olidliga. Några oppositionella familjer hade då lyckats bemäktiga sig ett litet rymdskepp, i vilket de kunde lämna *Styx* och ge sig ut på en flerårig resa i rymden, varvid de slutligen hamnade i vårt solsystem.

Här var den tidigare omnämnda farliga planeten - *Fenix* som den av *Celestes* informatörer kallades i stället för *Nibiru* – just på väg att tränga in mot solsystemets inre del. Med hjälp av de avancerade avsökningsinstrumenten ombord på det av *Kronos* och hans familj bemannade flyktingskeppet *Pluto* från Orion kunde man snart konstatera, att det måste finnas intelligenta varelser på *Fenix*. Sedan kontakt tagits med dessa, erhöll man också tillstånd att landa.

Kronos och hans vänner anpassade sig med lätthet i den stora planetens nya miljö, och snart hade han också fått en uppgift att fylla i den interplanetariska sambandsstaben. Precis som på *Styx* utspelades nämligen på *Maldek* svåra krigiska konflikter mellan olika fientliga grupperingar, varvid också kärnvapen kom till användning. Detta var särskilt allvarligt, eftersom *Fenix* på sin bana snart kunde väntas passera i relativ närhet.

Som av Planetariska rådet utsedd ambassadör skall *Kronos* ha försökt medla mellan de stridande parterna. Hans förslag gick ut på att dela upp *Maldeks* territorium mellan dem, så att en maktbalans skapades. Vardera sidan skulle kunna styra obehindrat på sitt område, men fredlig samexistens vore möjlig, då man var ömsesidigt beroende av varandra.

Fredlig samexistens vore också nödvändig med tanke på att Fenix snart skulle passera i närheten av Maldek, vars inre struktur hade försvagats genom kärnvapenkriget. Hela dess magnetiska kraftfält hade till den grad kommit ur balans, att närheten av Fenix skulle kunna välla en explosion så kraftig, att hela solsystemet kom till skada! Det av Kronos framlagda förslaget avvisades emellertid, och i stället skall en avgörande drabbning ha utkämpats mellan de stridande parterna.

Det följande händelseförloppet, förmodligen det mest dramatiska i vårt solsystems historia, uppgav sig Kronos personligen ha bevittnat från sitt rymdskepp Pluto i närheten av den mest avsidens belägna av Maldeks månar, där han väntade för att kunna ta ombord eventuellt överlevande. Så här löd hans berättelse enligt Celeste:

"Jag såg Fenix närma sig Maldek och visste att de stridande där var alltför alltför upptagna av sin dödliga kamp för att lägga märke till dess ankomst. Plötsligt överskreds den kritiska massan. Det starka magnetiska kraftfältet kring Fenix, plus kärnexplosionerna på ytan, plus den underjordiska jordbävningsaktiviteten samverkade för att åstadkomma en väldig explosion. Maldek föll isär och bitar flög i alla riktningar som krossat glas.

När situationen hade stabiliserats, fanns Maldek inte längre kvar. De största styckena av planeten hamnade i en ny omloppsbana, där de blev Jorden och dess måne. Återstoden av Maldek svävade i ett bälte av spillror mellan Mars och Jupiter, det nu så kallade asteroidbältet. I närheten slungades Mars längre bort från Solen. Den förlorade sin atmosfär liksom vattnet på ytan och blev ett fruset ödeland. Venus tvingades närmare in mot Solen, där den förvandlades till ett hett inferno. Några få bitar av Maldek slungades ut i en omloppsbana runt de yttre planeterna Jupiter, Uranus och Neptunus."

Nu kan man ju förstå undra, hur Kronos kunde iaktta allt detta från sin avlägsna utkikspunkt. Och hur kan en delvis söndersprängd planet omforma sig till ett runt klot, som efter någon tid inte längre uppvisar några påtagliga skador på utsidan, om vi bortser från de ojämnheter, som våra nu vattentäckta havsbottnar utgör? Kan det möjligen ha varit den enligt vissa rapporter ihåliga Jorden som fått sin inre materia utslungad genom öppningarna vid polerna i norr och söder? Uteslutet är det kanske inte, men svårt att tro!

Vi kan emellertid tänka oss en annan möjlighet: att den i asteroidbältet utslungade materian inte härrörde från Maldek utan från de satelliter, som omgav både den och den stora inträngande planeten Fenix. Vid den här passagen kan ju satelliterna helt enkelt ha kommit i vägen för varandra på grund av att de befann sig på fel plats vid fel tidpunkt. Eller också kan Maldek verkligen ha träffats av en satellit. I vilket fall som helst tycks det mest ha rört sig om en rymdkatastrof genom att himlakroppar kolliderat med varandra, även om det också förekommit kärnexplosioner på Maldek vid den här tiden, kanske för drygt 900.000 år sedan som sirianerna uppger.

Vare sig Maldek förblivit relativt oskadad eller endast en huvuddel blivit kvar av den, är det väl ändå fullt möjligt, att den vid passerandet av Fenix verkligen slungats in i en inre bana kring Solen för att därefter existera som planeten Jorden! I det sammanhanget kan då planeten Mars ha trängts längre ut och Venus längre in, som Kronos sägs ha uppgett. Varje himlakropps omloppsbana kan säkert förändras genom påverkan av en annan uppdykande himlakropps oregelbundna rörelse.

Vad som verkligen hände i samband med katastrofen på Maldek finns det alltså skilda versioner av. Enligt den sirianska rörde det sig om ett avsiktligt användande av den inträngande planeten som ett vapen mot den planet i vårt solsystem, vilken av aggressiva reptoider utnyttjades som en huvudbas. Enligt den version som av Kronos delgavs Celeste pågick det visserligen ett galaktiskt krig mellan fientliga grupper på Maldek, som var den blivande planeten Jorden, men inträngandet av Fenix var alls ingenting som några hade planerat utan en naturlig följd av den konstiga omloppsbana den hamnat i.

Nog kan man tänka sig, att Galaktiska förbundet på något sätt skulle ha kunnat ändra denna omloppsbana, medan Fenix var på väg mot vårt solsystems inre, så att den fördes närmare Maldek än annars, men så värst sannolikt är det väl inte. Om man får tro Kronos, var ju Fenix en bebodd planet, på vilken de styrande snarast intog en medlande position till de stridande parterna på Maldek, angelägna som de var att undvika en katastrof vid den riskabla passagen!

I vilket fall som helst kommer väl våra astronomer förhoppningsvis så småningom till insikt om att det var den ännu oupptäckta planeten Fenix, som gav upphov till det mystiska asteroidbältet!

SUNE HJORTH

Hemlighetsmakeriet med de "oidentifierade flygande föremålen"

Det var efter det andra av den internationella finansmaffian anstiftade världskrigets slut – då den atombombande frimuraren av 33:e graden *Harry Truman* var det "demokratiska" partiets president i USA – som makthavarnas hemlighetsmakeri med de allt oftare gjorda iakttagelserna av "oidentifierade flygande föremål" tog sin början.

Redan år 1947 hade man ju – sedan militären omhändertagit ett störtat utomjordiskt strålskepp med döda varelser ombord eller strax utanför vraket – bestämt sig för att mörklägga den märkliga händelsen. Ingenting fick komma till allmänhetens kännedom, vilket motiverades med att den "nationella säkerheten" så krävde.

Allt strängare blev sekretessen, sedan *Harry Trumans* efterträdare som USA:s president, *Dwight D. Eisenhower* bakom ryggen på de valda folkrepresentanterna i kongressen år 1954 hade undertecknat en pakt med de illasinnade utomjordingarna, varigenom dessa fick tillgång till underjordiska anläggningar samt rätt att för vissa ändamål ta ombord amerikanska medborgare i sina farkoster, i utbyte mot att en viss "tefatsteknologi" ställdes till USA- myndigheternas förfogande.

Detta mot all demokrati stridande hemlighetsmakeri har som bekant kunna fortsätta i över ett halvsekel ända in i våra dagar, eftersom nyhetsbyråer, press, radio och TV till allra största delen kontrolleras av den härskande miljardärsmaffian. I det "öppna och demokratiska" USA lever man nämligen i verkligheten under penningmaktens diktatur!

Man kan emellertid med visst nöje konstatera, att oppositionen mot mörkläggning och censur tycks ha blivit allt större på senare tid. Det framgår ganska klart av en relativt nyutkommen bok av dr *Steven Greer*, en läkare från North Carolina i spetsen för en aktionsgrupp kallad CSETI (Center for Study of Extraterrestrial Intelligence), som sedan 1990-talets början arbetat för större öppenhet i UFO-frågan, om möjligt i samarbete med myndigheterna.

I boken, *Extraterrestrial Contact* (Crossing Point Publications, Afton, Virginia, 1999) sammanställer dr Green bland annat några uttalanden om UFO av ett antal personer, som borde veta vad det handlade om. Ett citerat uttalande av den förste chefen för underrättelsetjänsten CIA, amiral *Roscoe Hillenkoetter* (1947-1950) lyder så här: "Det är på tiden att sanningen kommer ut... Bakom kulisserna är flera högre officerare med nyktert omdöme bekymrade över UFO-problemet. Men genom hemlighetsmakeriet och förlöjligandet från officiellt håll förleds många medborgare till att avfärda de okända flygande föremålen som nonsens... Jag skulle vilja uppmana kongressen att omedelbart minska de faror, som hemlighållandet av dessa oidentifierade flygande föremål kan föra med sig."

Den kunnige radioingenjören *Wilbert Smith*, som var anställd vid den kanadensiska regeringens transportdepartement och haft möjlighet att göra diskreta förfrågningar vid ambassaden i Washington, kunde redan 1950 i ett då hemligt memorandum fastslå följande beträffande UFO:

"a) Ämnet är det mest hemligstämplade i Förenta Staternas regering, ännu hemligare än vätebomben. b) Flygande tefat existerar, c) Deras sätt att fungera är okänt, men koncentrerade ansträngningar att få klarhet görs av en liten grupp under ledning av dr *Vannevar Bush*. d) Hela saken anses av Förenta Staternas myndigheter vara av den allra största betydelse."

Så här uttryckte sig den tyske raketexperten professor *Hermann Oberth* (1894-1985): "Det är min teori att flygande tefat är verkliga och att de är rymdskepp från något annat solsystem. De är möjligen bemannade med intelligenta observatörer, tillhörande ett släkte som har utforskat Jorden i århundraden."

Rymdexperten *Carl Sagan* (1934-1996), från 1970 professor i astronomi vid Cornell University, New York, konstaterade: "Det förefaller nu helt klart, att Jorden inte är den enda bebodda planeten. Det finns bevis för att flertalet stjärnor i rymden har planetsystem... Kanske någon miljon planeter inom Vintergatans galax är bebodda av civilisationer tekniskt överlägsna oss... Interstellär rymdfart ligger för närvarande bortom våra tekniska möjligheter, men det verkar inte finnas någon anledning att utesluta möjligheten av att sådan utvecklats av andra civilisationer."

I ett brev 1966 till ordföranden i en försvarskommitté skrev blivande presidenten *Gerald Ford*: "Övertygad om att den amerikanska allmänheten förtjänar en bättre förklaring än den som flygvapnet hittills har gett, rekommenderar jag starkt, att man tillsätter en kommitté för undersökning av UFO-fenomenen.. Jag tycker vi är skyldiga vårt folk att på ett trovärdigt sätt ta ställning i UFO-frågan och sprida så mycket upplysning som möjligt i ämnet."

I ett uttalande av president *Jimmy Carter* för tidningen *The National Enquirer* (juni 1976) hette det: "Om jag blir president, skall jag göra varenda bit av information om UFO som finns i landet tillgänglig för allmänheten liksom för vetenskapen. Jag är övertygad om att UFO:n verkligen existerar, för har själv sett ett sådant".

Att han inte klarade av att uppfylla det löftet bevisar väl bara, att den dolda maktstrukturen sätter bestämda gränser för vad även en president kan tillåta sig! Enligt dr Greer hade redan Eisenhower efter sin egen kontakt med utomjordingar och deras flygande farkoster väl känt till, att det satts i gång hemliga projekt för att bättre kunna handskas med situationen. Så småningom hade han dock insett, att han förlorat varje kontroll över dessa projekt, som i stället sköttes av en sluten krets utanför den av grundlagen fastställda samhällsordningen.

Att Eisenhower sålunda hölls utanför projekten för att handskas med UFO-situationen, trots att han var USA:s president, var enligt Greer den verkliga anledningen till att han i sitt avskedstal till nationen i januari 1961 uttryckligen varnade för "det militär-industriella komplexets" växande makt. Vad det egentligen rörde sig om var en internationell finans- och frimurarmaffia, som både genom sin dominerande ägar-kontroll över valuta och kapital, naturtillgångar och produktionsmedel, nyhetsbyråer och massmedia samt sitt nätverk av hemliga sällskap kunde besätta samhällets nyckelposter och fungera som en hemlig världsregering!

Hanteringen av UFO-problemet såg Greer delvis som ett superhemligt internationellt regeringsprogram, men till stor del också som en inom det privata näringslivet och bankväsendet organiserad maffiaoperation, grundad på en väv av hemlighetsmakeri, lögner och bedrägerier. Det var ett både kriminellt och konspiratoriskt företag, med mord, kidnappningar och stölder av teknologi som ingående element!

Men vilket var då huvudmotivet för allt detta hemlighetsmakeri? Här tycks dr Greer komma med ett svar som träffar huvudet på spiken: de revolutionerande förändringarna av maktstrukturen på Jorden efter ett eventuellt förvärv av den vida överlägsna utomjordiska teknologin! Hela det nuvarande systemet för alstring av rörelseenergi genom förbränning av oljeprodukter i bilar och flygplan eller alstring av elektrisk energi i kraftverk för uppvärmning av bostäder och produktion av industrivaror skulle visa sig relativt gammalmodigt.

Med en teknologi för utnyttjande av rymdens fria energi skulle varje hem och varje fabriksanläggning få tillgång till billig och miljövänlig energi utan vare sig olja, gas, kol eller kärnkraftverk. Utnyttjande väl fungerande elektromagnetiska skivor och strålskepp med antigravitationsdrift skulle man inte längre behöva en massa vägar för transport av människor och föremål, det mesta skulle kunna transporteras ovanför markytan!

Det säger sig självt, att tillämpning av dessa nya system för energi-alstring och framdrivning av flygande fordon skulle innebära en radikal förändring till det bättre av hela den teknologiska infrastrukturen på vår planet. Det skulle även innebära möjlighet till en oerhörd förbättring av den alltmer förstörda miljön samt en ofantlig höjning av den materiella levnadsstandarden för det stora flertalet av oss jordmänniskor, förutsatt förstås, att vi kan råda bot på den väldiga överbefolkningen, inte minst i de av makthavande superrika så hänsynslöst exploaterade u-länderna.

Men om tillämpning av de nya systemen skulle innebära ett så oerhört framsteg för hela mänskligheten, varför har man då inte gått in för att förverkliga dem i stället för att kränka folks demokratiska rättigheter genom att undanhålla allmänheten kännedomen om den nya tekniken och dess utomjordiska upphovsmän?

Svaret är mycket enkelt, menar dr Greer. Redan avslöjandet av de utomjordiska besökarnas närvaro på vår planet, som de konspirerande makthavarna så länge försökt dölja, skulle bli mycket besvärande för dem. Det skulle också med säkerhet leda till ett frisläppande av den teknologi, som de använt enorma belopp av skattebetalarnas pengar för att i hemlighet utveckla för egen del. Hela det bestående ekonomiska och politiska systemet skulle då rasa samman, och de i toppen på makt-pyramiden skulle inte längre kunna bli kvar där. Det har hela tiden varit detta som man från det hållet till varje pris har velat undvika!

Minnen från livet i en annan värld

Tillsammans med mina föräldrar bodde jag i ett vitt kupolhus på planeten *Erra* i Plejaderna. Denna planet liknar Jorden men har inte så stora hav. Där finns endast en hel kontinent med ett stort hav samt mindre sjöar och floder. På vissa ställen är marken bränd av sol, men det finns även bördiga subtropiska platser.

Planeten har två solar, en stor och en mindre som kretsar runt den stora solen, och där utanför snurrar planeter och månar. De flesta planeterna är beboeliga, fast en del hyser endast kräldjur och liknande arter. På *Erra* ser befolkningen ut som människor på Jorden, de är våra släktingar. För hundratusentals år sedan kom resenärer därifrån och koloniserade vår planet. De kom inte endast från Plejaderna utan från hela vårt universum. På samma sätt koloniserades även andra planeter i Vintergatans galax. Det är därför som Jorden bebos av olika raser!

I de isländska sagorna läser vi om asagudarna, vilka kom till vårt Skandinavien från en plats ovan molnen som hette Asgård. Oden var den enögde guden som kunde förvandla sig till olika skepnader. Just detta att förvandla sitt utseende är något som vissa utomjordingar behärskar. Det finns alltså ett korn av sanning i dessa myter.

Jag minns att jag gick i skola hos gamla, visa vetenskapsmän. Då bodde jag i ett pyramidhus - i ett kollektiv tillsammans med andra elever. Där gjorde jag kartor med färdvägar i rymden bland stjärnorna. Vid cirka 20 års ålder var jag nästan en fullärd astronom och kunde ge mig ut i rymden. Intresset för denna vetenskap har följt mig i min nuvarande jordiska inkarnation.

Mina kosmiska föräldrar lever än i dag. De är omkring 300 till 400 år gamla, vilket inte är någon hög ålder i denna del av världen. Jag har haft telepatisk kontakt med min mor, som sade att de väntade på mig. Jag omkom nämligen i en olyckshändelse, som jag skall återkomma till längre fram.

Min kosmiske far arbetar i de kollektiva trädgårdarna, några timmar om dagen. Där odlas alla sorters grönsaker och frukter som behövs för livets uppehälle. Sällan odlas eller tillverkas något som inte behövs. Man äter inte kött, varför trädgårdarna är en viktig tillgång för befolkningen. Genom olika växtbiologiska enheter sammanställs en näringsrik föda.

Varken fåglar eller andra djur hålls inhägnade i burar, alla går ute i det fria. Bland djuren har jag sett hjortar och fåglar i massor, färgsprakande fåglar, som håller serenad i träden. I det stora havet finns många arter av fiskar, men dem äter man inte heller. De får leva i fred, utan rädsla för otäcka fångstredskap. De stora däggdjuren i havet är valar och delfiner, vilkas intelligens är jämbördig med människans. Dessa har valt att leva i vatten men kommer om några tusen år att vara människor!

Eftersom planeten har två solar, finns det ingen natt vissa tider - endast skymning - och vinter existerar inte. Klimatet är därför mycket jämnt tempererat. Jag kunde se flera månar med olika färger - ett fantastiskt skådespel i skymningen, som bilder i ett kaleidoskop!

Samhällsstrukturen var välordnad vid den tiden jag levde där. Det fanns ingen regering - endast några *vise män* - som gav råd, inte direktiv. Det fanns heller inga förbud, eftersom alla visste, att "som man sår får man skörda". De kosmiska, logiska lagarna var det enda man rättade sig efter.

Brottslighet var följaktligen en sällsynt företeelse. Skulle någon inte kunna anpassa sig till det sociala livet, sattes denne ut på en öde ö eller annan planet, där denne fick klara sig själv, under viss uppsikt. För tusentals år sedan sattes sådana ner på Jorden, då den var i början av sin utveckling.

I dag har utvecklingen på vissa planeter tyvärr gått åt fel håll, till tyranni liksom här på Jorden. På planeterna i Plejaderna finns ändå en högre andlig och social medvetenhet. Där finns exempelvis ingen religion, som manipulerar befolkningen. Inte heller någon vapenindustri, som eggat till krigshandlingar. Man lever fortfarande i fred.

I det sociala livet tar man väl hand om varandra, och när det är dags att dö, gör man det på eget initiativ. Den som känner att "tiden är inne" samlar sina anhöriga till en ritual, med svag dämpad musik eller under tystnad. Den döende har redan beslutat, i vilken familj han eller hon vill bli inkarnerad i nästa liv.

Den önskan har man ofta haft redan under tidigare år, väl medveten om att kroppen endast är en tillfällig boning för själen, som senare kan inkarnera sig på nytt. Den gamla kroppen tas om hand och undergår en behandling som gör det möjligt för dess beståndsdelar att spridas med vinden. Själen kanske sedan inkarnerar sig in ny liten kropp som föds inom familjekretsen. Så skulle det kunna gå också för oss människor här på Jorden!

Man skrattar ofta och roar sig, ibland ute i det fria. Man dansar till en underbar musik, mest panflöjt och harpa. Den sortens musik som spelas på Jorden i dag är oftast inte musik utan ointelligent skrammel. Små älvor brukar komma fram och delta i dansen. Dans, sång och musik anses hälsobringande och upplyftande för själen och förekommer därför ofta i olika sammanhang.

Den teknik, som vi har på Jorden i dag, har vi fått från utomjordingar, men det vet vi inte om. Många tror att de själva gjort uppfinningarna, när de i själva verket kommit "ovanifrån", i form av en dröm eller en telepatiskt ingiven tanke. Vi måste förstå, att när vi får en ovanlig tanke, så är detta telepati! IT-tekniken, som strömmar ut över världen, bygger på sådana ingivelser. Datorer har redan funnits hos utomjordingarna i många tusen år!

Penningsystemet avskaffades på Erra för länge sedan. Alla får vad de behöver, ingen saknar vare sig mat eller bostad. Vinningslystnad och rofferi är okända begrepp på erranernas hemplanet, även om de kommit i kontakt med sådant på Jorden och andra utvecklade planeter.

Eftersom vinningslystnad, rofferi och maktbegär förr eller senare leder till en planets degenerering och undergång, har erranerna ibland visat sig på Jorden och försökt varna mänskligheten här. De har då i första hand vänt sig till den vanliga människan, eftersom de anser att våra myndigheter hemlighåller och desinformerar.

Speciellt UFO-fenomenen har bortförklarats på många sätt. En rapport från Roswell 1947 om att man på flygväpnenbasen omhändertagit en kraschad "flygande skiva", därmed bekräftande ryktena om tidigare observerade "flygande tefat", dementerades sålunda efter ett par dagar senare med det lögnaktiga påståendet, att det i själva verket hade rört sig om en "nerfallen väderballong"!

Visst var förstnämnda rapport den korrekta, men enligt uppgift jag fått från en utomjordisk vän var kraschen av rymdfarkosten i själva verket inte en olyckshändelse utan något av utomjordingar avsiktligt arrangerat. Man ville nämligen studera jordmänniskornas reaktion och se, hur länge regeringar och massmedia skulle kunna nedtysta och förvränga händelsen!

De utomjordingar som påträffades döda utanför eller inne i den väster om Roswell störtade farkosten var enligt denna uppgift medförda lik av varelser som dött redan på sina hemplaneter. Med den arrangerade kraschen skall man ha velat underrätta jordmänniskorna om att vi inte är ensamma i vårt universum!

Men inte ens denna händelse tycks ha kunnat väcka den sovande mänskligheten. Vad har vi egentligen för slags demokrati, om till och med våra vetenskapsmän förhindras att ta itu på allvar med bevisen för den utomjordiska närvaron? Eftersom de välsinnade utomjordingarna nu fått klart för sig, hur myndigheterna undanhåller bevis för allmänheten, har de i varje fall ha föredragit eventuella kontakter med den vanliga människan i dag!

Vad jag nu skall berätta är ingen science fiction utan minnen från mitt förra liv. Jag var i tjugoårsåldern, då jag fick göra min första resa i ett rymdskepp. Jag minns hur jag stod utanför kupolhuset och tog avsked från min familj, det kändes som om vi grät.

Kort därefter inordnades jag i det stora moderskeppet, där jag tilldelades olika arbetsuppgifter. Eftersom man lever längre än på Jorden, utbildas man ofta i olika yrken. Redan i besittning av en hel del astronomiska kunskaper skulle jag nu ägna mig åt annat, till en början i växthuset.

Detta var en mycket viktig avdelning, eftersom det var besättningens matförråd. Deras liv hängde på att allt fungerade där. Jag älskade att gå omkring och prata med de olika växterna, och de verkade trivas med mig. Snart nog fick jag även andra uppgifter som att följa med i de små spaningskeppen och utforska andra världar.

Jag minns hur jag och två andra personer var på väg till Centaurus, ett stjärnsystem inte så långt bort från Jorden. Landningen skedde i en liten blå sjö. Likt Afrodite steg jag upp ur vattnet på en sandstrand.

Jag var klädd i en dräkt, som slog ifrån sig vatten. De båda andra stannade kvar i skeppet så länge för att inte skapa rädsla bland befolkningen. När jag kommit upp på land, möttes jag av några människoliknande invånare. De hade en blåaktig hud, med simhud mellan fingrarna. Först såg det ut som om de var nakna, men det var bara deras kläder, som satt liksom gjutna vid kroppen.

De verkade vänligt sinnade och kom fram till mig. En av dem sträckte ut sin hand och ledde mig framåt över en äng, bevuxen med dvärgbuskar liknande små enar. Jag kunde inte märka någon könsskillnad, så jag förmodade att de var tvåkönade, androgyna. Men så var det inte, vilket jag senare kunde konstatera. Slutligen kom vi fram till en plats med gråvita, runda hus, uppsatta på pålar. Så småningom förstod jag, varför husen var byggda på detta sätt. Det ringlade nämligen av kräldjur nedanför på marken!

Den blåhyade mannen hade stora, vänliga ögon och var utan hår på huvudet. En steg hissades ner, så att vi kunde ta oss upp och in i huset. Där bodde han med sin familj, som bestod av flera kvinnor, mannen hade nämligen flera hustrur. Barnen var som små miniatyrer av dessa blåhyade varelser. Alla var vänliga och utstrålade kärlek. Mitt i rummet stod ett stort runt bord på låga fötter, varför man fick sitta på golvkuddar.

De bjöd på frukter av olika slag och drycker gjorda på bär. Mannen berättade, att de härstammade från delfiner långt tillbaka i tiden. Jag tittade på hans med simhud försedda händer och fick lust att skratta, men förstod att det inte passade sig just då. När vi alla hade smakat på de goda frukterna, steg vi upp från bordet. Mannen visade mig trädgården, där allt för familjens försörjning odlades.

Eftersom jag hade en panisk förskräckelse för kräldjur, fick jag verkligen se mig för, men djuren såg ut att vara lika rädda för mig. I trädgården och utanför den rådde en fridfull stämning och en rofylld atmosfär, jag hade gärna velat stanna ännu en stund. Men mannen ledde mig tillbaka till skeppet, som stod och väntade.

Vid ett senare tillfälle hörde jag talas om denna planet, där vattenvarelser levde tillsammans med delfinerna i en harmonisk tillvaro. Kanske jag får besöka den ännu en gång i ett kommande liv!

Efter en längre tids arbete ombord på moderskeppet började jag känna mig hemmastadd där. Farkosten var enormt stor - som en större stad - och den var flera våningar hög. På de olika våningarna fanns bostäder, matsalar, biosalonger, datorbibliotek, konsertsalar, meditationsrum och så vidare. Man kunde lätt att gå vilse i denna labyrint.

Det var under en sådan promenad jag först såg mannen, som jag hade levt med i många andra liv, och som jag skulle leva med i detta liv ombord på farkosten. Men det visste jag inte då, jag kände bara att han var speciell på något sätt, och det skulle dröja en tid innan vi sågs igen. Han har senare berättat för mig, att han redan då visste, att jag var hans tvillingsjäl och att vi hade levt på olika platser i tidigare liv. Han var en av piloterna på skeppet, en blond, blåögd och vacker man. Med bultande hjärta fortsatte jag till min arbetsplats i växthuset.

Jag hade fått veta, att vi var på väg till en planet, som måste utforskas för att vi skulle kunna ge den hjälp som behövdes där. Efter landning i ett snårigt område fann jag mig sittande på en bergsknalle, som stack upp ur det bruna och grumliga vattnet. Men naturen runt omkring var sagolikt vacker, men varför hördes inga fåglar sjunga i träden bakom mig? Allt var nästan kusligt tyst.

Mina två följeslagare fanns i närheten, och jag skyndade i väg till dem. Långt uppe i skyn såg jag två små klot sväva som ballonger i olika färger, antagligen var de månar. Framför dessa reste sig ett mycket högt berg, bevuxet med små buskar och mindre träd. Det var dit upp vi skulle bege oss, till ett forskningscentrum.

Vegetationen nedanför var mycket snårig och svårframkomlig. Till sist kom vi dock fram till en bygata, som kantades av vita och vackra hus med pelare och ornament. Gatan verkade öde och tom förutom en man som stod på andra sidan. Han hade en underligt blek hy och stirrande blick men tycktes inte se oss. Vi fortsatte att gå framåt på slingrande små vägar uppe i bergen. Här var vegetationen frodigare och grönare, men det var något som inte stämde med den. På vissa ställen var växtligheten brun och livlös.

Vi hade gått ett långt stycke, då vi till sist skymtade något vitt mellan de glesa träden högst uppe på krönet. Där uppe på en plåt låg en vit byggnad, försedd med stora panoramafönster, forskningslaboratoriet!

När vi kommit in i byggnaden med dess kala vita väggar såg vi människoliknande varelser gå omkring i vita kläder. Allt var så vitt, att det kändes nästan kusligt. Så kom vi in i en stor sal, flödande av ljus, men synen som mötte oss fick mig att rysa av obehag.

Små barn låg i kuvöser i långa rader, en del av dem var ofullgångna foster, andra såg ut som fabriksgjorda dockor. Var det någon sorts biologiska robotar eller helt enkelt klonade varelser? Vi fick veta att här skapades nya växter, djur och människor på konstgjord väg, genom kloning. Hur hade det kunnat bli så här?

Man förklarade att den överlevande befolkningen var mycket gammal, och inga nya liv föddes. Gifter av olika slag hade nämligen spritts ut i naturen under långa tider, till slut med förödande effekt. På några århundraden hade allt liv utvecklats till ofruktsamhet och missbildningar på denna degenererande planet.

I det läget hade man kommit överens om att skapa liv på konstgjord väg, i och för sig ett vågat experiment. Ingen visste, om dessa konstgjorda, klonade liv skulle utvecklas till intelligenta och självständigt tänkande varelser i ett välfungerande demokratiskt samhälle eller till något helt annat. Det fick tiden utvisa.

Därför tog man kontakt med andra, högre utvecklade civilisationer för att få hjälp. Man kan fråga sig, om det inte är på precis det här sättet, som vår egen planet Jorden också håller på att utvecklas. En planet där de flesta lever under tyranni eller andra icke människovärdiga förhållanden!

MAINI SAND

PS

En bekant har en dotter som varit bosatt i England, och hon har berättat att det i hennes krets av bekanta är så många homosexuella, och de blir fler och fler. Utomjordingar har sagt, att det beror på en kromosomförändring genom miljöförstöringen. I TV-programmet Discovery för någon tid sedan påstod likaså en forskare, att homosexualitet beror på ett fel på en kromosom. Kanske den pågående miljöförstöringen resulterar i att det till slut blir så många homosexuella, att Jorden degenererar och vi får problem med reproduceringen! Fast i dagsläget är det kanske bra, eftersom vi är så överbefolkade på vår planet!

DS

Läsvärda böcker

Direkt från undertecknad (postgiro 10 07 85-5) finns följande böcker fortfarande tillgängliga för beställning:

1) Judas Iskariot: Mästarens lära och liv (1994, häftad, pris 120 kr.)

I denna sensationella, av mig i andra hand till svenska översatta skrift får man veta vad Jesu verkliga lära gick ut på, till skillnad från Matteusevangeliet, som enligt en professor bara är en förfalskad avskrift!

2) Sune Hjorth: Rymdmänniskor på Jorden (1996, inb., pris 160 kr.)

En klarläggande sammanfattning av vad jag - efter flera års studier - kommit fram till beträffande den utomjordiska närvaron på vår planet i såväl nutid som forntid!

3) Sune Hjorth & Ante Jonsson: Fantastiska resor med UFO - Besök hos utomjordiska civilisationer (1989, inbunden, pris 160 kr. Obs! Endast ett fåtal exemplar finns kvar.)

Plejadiernas utvalde svenske kontaktperson, Ante Jonsson, berättar här själv om sina unika upplevelser, då han ombordtagen på deras rymdskepp fick besöka dem på deras hemplanet Prio!

SUNE HJORTH

Maini Sand, författarinnan till föregående artikel, har nyligen låtit utge den intressanta lilla boken **Resan genom evigheten**, som kan beställas från bokförlaget New Page, Lomma, Tel. 040-411 411. Den handlar om vad denna i vårt eget land inkarnerade kvinna upplevde i sitt föregående liv som Tarmateea, född på planeten Erra i Plejaderna!

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

E-post: sune.hjorth@telia.com

Prenumerationsavgift: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Tidigare årgångar kan rekvireras till följande priser per årgång:

-92/-95: 40 kr. -96/-98: 60 kr. -99/-00: 80 kr. och -01: 100 kr.